
PROŚCIUCHNO (2) *av*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w prosto oraz -o).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. prosto.

Intens. od „prosto” (2) :

1. *Od znaczn. ‘bezpośrednio, od razu’ (1) :* A proścaczek miły/ mając wyrozumienie swoje nałożone/ na prostej cięciwie słow Bożego/ prościuchno zmierza do celu wyśtawionego *NiemObr* 96.

2. *Od znaczn. ‘zrozumiale, niezawile’ (1) :* iż dawni niektorzy wielcy wymowcy [...] dawali to znać chytrze ludziom/ iakoby nie wczuć nigdy nie mieli/ a tak pokrywając naukę/ wskazowali oracye fwe ludziom prościuchno pifane/ iakoby około czynienia ich/ iedno rozum przyrodzony/ a prawda mistrzowala/ nie ćwiczenie/ ani nauka *Górndworz* E7v; [*AktaSynod* II 285].

3. [*Od znaczn. ‘szczerze, serdecznie, uczciwie’:* W *Konfesyji* stoi, iżby tylko słowom Krystusowym o Wierzy Pańskiej prościuchno bez przydawków wierzone było. *AktaSynod* I 241; *WirzbGosp* D4.]

Cf [**PROŚCIUCZKO**]

ALKa